

ZPRAVODAJ MĚSTYSE SLABCE

2/2024

20. 5. 2024, 41. ročník

Slabce ■ Modřejovice ■ Rousínov ■ Svinařov ■ Skupá ■ Kostelík ■ Nová Ves ■ Malé Slabce

Dívčí fotbalové družstvo Dračice Slabce

Slabecké fotbalové Dračice

Slabce - To, že se nám na fotbalovém hřišti ve Slabcích v sezóně 2022/2023 postupně sejde 14 holek a čtyři kluci, asi nikdo nečekal. Proto také spontánně vznikl název „Dračice“! Holky jsou na název týmu náležitě hrdé a kluci to respektují.

Celý podzim jsme holky seznamovali s míčem a se zaujetím sledovali, jak je fotbal baví.

Na jaře 2023 jsme se rozhodli tým pořádně stmelit a vyrazili jsme na jarní atletické soustředění do Jizerek. Vše probíhalo pod záštitou profesionálních mentorů z Českého atletického svazu. Soustředění se moc povedlo a holky si ho pořádně užily. Velké poděkování patří mojí Pěťě a Simčce Vrtílkové, obě dvě se o malé Dračice krásně staraly. Také Honzovi Samašovi za zapůjčení osmi-místné dodávky a Miloši Sedivému, ten nám poskytl prostředky na cestu! Po jarním soustředění jsme začali objíždět okresní soutěže a holky začaly konečně hrát fotbal proti soupeřům z jiných týmů. Fotbal holky baví!

O další atletický den, tentokrát ve Slabcích se v červnu postarala báječná trenérka Kamča - Atletika Uhřetěves.

Začalo nám léto a tak se přiblížilo již tradiční letní soustředění na Chvojkovském mlýně u Žihle! Jede skoro celý tým a z toho máme radost! Z trenérů jede Vláda Klekner s mladšími žáky a já s Mikym Vaňkem a Tomášem. Začalem s Dračicemi. Celé soustředění probíhalo ve fotbalovém duchu. S námi na mlýně byly týmy z Hadačky a z Pražské ČAF. S nimi jsme se hráli také přátelské zápasy. Poděkování patří vedení penzionu, které nám již čtyři sezóny poskytuje jedinečné podmínky pro trénink. To se týká hřiště, bazénu, ubytování a výborné kuchyně.

Začala nám nová sezóna 2023/2024 a s ní i nová soutěž. Holky hrají 4+1 už na žákovské branky. S velkou radostí zjišťujeme, že naše obavy, aby Dračice neprohrávaly, byly zbytečné. Dračice jsou rovnocenným soupeřem a zápasy vyhrávají, ale i s prohrou se učí vyrovnávat. **Dokončení na str. 2**

Rozloučení s Dášou Zuskovou

Jsem doma a rozjímám plna dojmů z rozloučení s Dášou Zuskovou v kulturním domě. Perfektně připravená akce programem i výzdobou, rautem i počtem lidí - ze strany rodiny, přátel, hasičů, obce i zahrádkářů. Díky pane Davide Štillere s rodinou za zprostředkování celé akce. Se starostou městyse Milanem Rohlou, Ing. Pazderou za okresní organizaci zahrádkářů i mou maličkostí jsme se důstojně rozloučili lidsky, tak jak ji každý znal, jak si ji chceme pamatovat po celý další čas. Manžel Radek i rodina to zvládali dobře, stovky položených květů byly výrazem lásky a úcty. Podmalováno tichými melodiemi country, se po skončení smutečního aktu lidičky střídali u Radka, i navzájem u stolů a bylo vidět, jak jsou lidé pospolu, vděční, že se vidí, a i když už jedna z nás není, každý poslal pozdrav do nebe. Za sebe jsem Dáše slíbila, že vždy si dám koňakovou špičku a vždy si vzpomenu, jak je měla ráda. Skončili jsme vlastně úsměvem a tak to má i být - říká se - život jde dál a KAŽDÝ TAM JEDNOU MUSÍME. Dne 1. května nám na zahradě rozkvetly kopretiny, tak brzo, jako Dáša brzo odešla z našeho světa. Čest její památce.

Alena Zázvorková

Dáša Zusková s autorkou příspěvku

Hasiči v Kostelíku

Dne 27. dubna 2024 se v Kostelíku s předstihem stavěla májka a odstartoval tak nultý ročník s názvem Máje v Kostelíku. Celá akce proběhla na návsi u pomníku padlých. S nápadem postavit májku přišel Honza Korf a současně s mladými Nellou, Kamilem a Filipem májku nazdobili. Tato událost se v předvečer „čarodějnic“ setkala s úspěchem a důkazem bylo to, že se nás u májky sešlo 31 včetně dětí. Občerstvení zajistil náš sbor. Těšíme se, že se stavění májky stane tradicí. Samotné „pálení čarodějnic“ 30. 4. se z důvodu sucha a současně zákazu nekonalo, přesto jsme se sešli na známém místě u ohniště poblíž staré cesty v počtu 40 místních, chalupářů a dětí. Poslední dubnový večer byl pohodový i bez velké ohně. Symbolické spálení čarodějnice proběhlo na malém ocelovém ohništi. Malou čarodějnici vyrobil Áša s paní učitelkou Čihákovou. V průběhu večera jsme mezi námi přivítali nové sousedy z vily Maud. Přejeme jim, ať jsou v Kostelíku rádi.

Všem, kteří se podíleli na přípravě obou akcí, patří velké poděkování.

4. 5. jsme se zúčastnili společně s SDH Chříč soutěže v požárním útoku v Černíkovcích na okrese Plzeň-sever a pomohli tak sestavit soutěžní družstvo. Členové Sboru dobrovolných hasičů v Kostelíku se nyní začnou připravovat na červnové okrskové cvičení, které proběhne ve Svinařově.

Skvělá zpráva přišla od pana starosty Rohly. Místní komunikace, která začíná odbočkou vlevo u „kaslíků“ a vedoucí kolem kostela, dále pak k Fejkům a kolem hasičárny až za požární nádrž, dostane nový asfaltový povrch, což přispěje k bezpečnosti a pohodlí všech obyvatel. Komunikace mimo jiné slouží také pro příjezd autobusu.

Májka v Kostelíku

V dubnu se slabecké fotbalistky utkaly s dívčím týmem Slovanu Liberec

Slabecké...

Dokončení ze str. 1 To nám spadl kámen ze srdce! Pomalu se ujišťujeme v tom, že nám ve Slabcích vznikl nový tým. Nejenže holky umí prohrávat, ale také rozdávat góly!

Zimní přípravu hrajeme bez přestávky a trénujeme dvakrát týdně v lubenské tělocvičně. Rakovnické turnaje nesmí chybět a tak jedeme na všechny! Zde se setkáváme s městskými týmy a s mnohem větší fotbalovou kvalitou. Před prvním turnajem zase panuje trocha nejistoty, zbytečně. Dračice zatím nasbíraly jedno páté a tři šestá místa z osmi týmů. Na posledním turnaji dokonce hrály o „bednu“, bohužel remíza s Pavlíkovem a těsná prohra 1:0 se Senomaty holky posunula na 4. místo. Za mě fantastické výsledky, protože porážíme kluky!

Začíná nám jaro a holkám venkovní zápasy na okresních hřištích. Koncem března si jedou zahrát přátelák s Plzeňskou Viktorou a v dubnu po cestě na jarní soustředění se Slovanem Liberec. Holky se moc těší, protože budou konečně hrát proti holkám!

Na závěr bych se rád zmínil k výběru holek OFS Rakovník. Z našeho týmu jich pravidelně jezdí šest na tréninky i turnaje. Vše pod vedením Petra Vecky (okresní trenér mládeže) a Kateřiny Hajnové (Lvce - SK Pavlíkov). Oběma děkujeme za jejich ochotu a čas, který nám věnují.

Za Dračice také moc děkujeme Miloši Šedivému - Chov Charloais s.r.o. za nové dresy a městysi Slabce za nové teplákové soupravy. Holcám se moc líbí a budou všude skvěle reprezentovat slabecký tým.

Tomáš Halada, TJ Slabce

DĚNÍ VE ŠKOLE A ŠKOLCE

Návrat do školy

V pátek 12. 4. jsme se vrátili do naší staré základní školy. Byla to cesta zpět do minulosti, plná vzpomínek a dojetí. Bylo to jako návrat do světa, kde čas plyne pomaleji a kde každý roh ukrývá nějakou vzpomínku či historku. Rozhodně to není běžné, že se bývalí absolventi vrací zpět do své základní školy. Právě tím (a nejenom tím) je naše škola zvláštní a unikátní. Mnoho škol by se mohlo inspirovat tím, jaké pevné pouto jsme si tu společně vytvořili s našimi bývalými učiteli, školou a kamarády.

Seděli jsme zpět ve známých lavicích a sdíleli jsme navzájem své zážitky z nových škol. Učitelé, spolužáci, všechno bylo stejné, ale zároveň i jiné, ale přesto jsme si uvědomovali, jak moc nám naše základní škola chybí.

Paní učitelka Hnízdilová nás vzala na hodinu češtiny, kde jsme se cítili znovu jako malé děti. Vzpomínali jsme na doby, kdy jsme seděli ve stejné třídě se stejným učivem, a byli jsme rádi, že můžeme znovu prožít tyto chvíle. Také proto, že nám už nemůže hrozit pětka z diktátu....

Pak jsme se odebrali na hodinu hudební výchovy k paní učitelce Spurné. Zazpívali jsme spolu se sedmou třídou pár písniček a chvílemi se nám dokonce stýskalo po dobách, kdy jsme spolu zpívali o hudební výchovu každý týden. Naprostá většina z nás totiž hudbu na střední škole nemá...

Dále jsme zavítali také do 1. třídy

pozdravit prvňáčky, na chodbě jsme „pokecali“ s panem ředitelem a i s dalšími učiteli, na kterých bylo vidět, že nás po nějakém čase moc rádi vidí.

Prohlédli jsme si také nové technologie a vybavení, které naše bývalá škola nyní má – robotickou místnost, obrazy na stěnách, nové digitální panely ve třídách apod. Byli jsme nadšení, ale zároveň nás to trochu zamrzelo. Mysleli jsme na to, jak by to bylo úžasné, kdybychom měli možnost toto všechno využívat, kdyby toto vybavení tu bylo již za našich žákovských let.

Na závěr jsme překvapili paní učitelku Rohlovou malým dárkem k příležitosti jejích narozenin. Její úsměv a vděčnost nám naplnily srdce štěstím.

Bylo to krásné setkání plné emocí a vzpomínek. Doufáme, že se brzy zase vrátíme, ať už jen na okamžik, abychom mohli společně znovu prožít tyto nezapomenutelné okamžiky. Neboť zrovna do naší základní školy se musí každý absolvent vracet neskutečně rád, s úsměvem na tváři a s radostí v srdci. Což my rozhodně jsme! A víme, že rozhodně nejsme sami, neboť každý rok se sem na školu vrátí podívat okolo 20 bývalých žáků!

Anna Benešová, absolventka ZŠ Slabce v roce 2023 (nynější studentka Pedagogického lycea SPgŠ Beroun)

Nejoblíbenější učitel

Ve středu 28. března na naší základní škole proběhla akce, která se stala horkým tématem mezi všemi žáky naší školy. Tou akcí nebylo nic jiného než hledání nejoblíbenějšího učitele na naší škole! Organizovali jsme hlasování, které zahrnovalo všechny učitele naší školy a umožnilo žákům vyjádřit svůj názor na předem připravené lístečky.

Každý žák měl možnost zapsat dvě jména učitelů na lístky a vhodit je do zabezpečené krabice. Také bylo přísně zakázáno psát stejná jména na oba lístky.

Po sečtení hlasů jsme s napětím oznámili výsledky. Na prvním místě se umístila paní učitelka Hnízdilová (přezdívkou: Hnízdo), následovala na druhém místě paní učitelka Šnobllová (na přezdívkou se ještě pracuje) a paní učitelka Rohlová (přezdívkou: Rohlík) obsadila třetí místo. Vítězkám srdečně gratulujeme!

Děkujeme všem žákům, kteří se zapojili do hlasování, a pomohli nám tak tuto událost vytvořit. Abychom ocenili vítězky, vypracovali jsme diplomy pro všechny učitelky, které tuto soutěž vyhrály. Také jsme připravili plakáty na školní chodbu, které budou sloužit jako připomínka toho, jak soutěž probíhala a dopadla.

Těšíme se na to, jak bude soutěž probíhat příští rok, kdy již bude organizována budoucími deváťáky.

Žáci 9. ročníku

Návrat do školy

Úklid Slabec

Naše škola se druhým rokem zapojila do projektu nazvaného „Uklidme Česko!“. Akce se konala ve středu 23. dubna 2024 a počasí nám přálo, i když příliš teplo nebylo.

Ráno ve škole probíhalo jako obvykle, první dvě hodiny byly věnovány výuce podle rozvrhu. Poté jsme si dali svačinu a připravili se na úklid. Před školou jsme se společně vyfotili a poslechli si instrukce ohledně bezpečnosti a cílů akce od ředitele školy. Každý žák obdržel ochranné rukavice na sběr odpadků, protože bezpečnost je na prvním místě. Někteří žáci si přinesli vlastní vybavení z domova, jako jsou rukavice a pracovní oděvy.

Celkem bylo vytvořeno sedm úklidových skupin, které vedli jednotliví pedagogové. Žáci od 5. do 9. třídy losovali

jména učitelů, se kterými budou pracovat během celé akce. Cílem bylo naučit děti spolupracovat s různými věkovými skupinami a mimo svou třídu. Každá skupina se starala o určitou zónu, abychom společně uklidili celé Slabce.

Během akce jsme objevili různé věci, jako pneumatiky, plechy, kýble, ponožky, brýle a mnoho dalšího. Fotografie z akce jsou k vidění na webových stránkách školy www.zsslabce.cz.

Akce byla úspěšná a všichni jsme si ji užili. Určitě to nebylo naposledy a těšíme se na další ročník, kde doufáme, že najdeme méně odpadků než tentokrát. Již tento ročník bylo odpadků výrazně méně než v předešlých ročnících, což je vlastně velice dobře!

Děkujeme městyši Slabce za odvoz odpadků a pneumatik!

A. Hnízdilová, M. Rohlová

Úklid Slabec

Nejstarší pekařský rod v Čechách

V roce 1817 přistěhoval se ze Žebráku do Slabce pekař Jan Kratochvíl. Jeho předkové, otec, děd i praděd byli rovněž pekaři. Jan Kratochvíl se narodil v roce 1754 v Hudlicích. Pekařskému řemeslu se vyučil u svého otce Jiřího. Byl celkem čtyřikrát ženatý a z těchto čtyř manželství přišlo na svět 17 dětí. Neuměl číst ani psát, což dosvědčují křížky na různých úředních listinách. Vojákem nebyl. Kromě pekařského řemesla se také zabýval sadařením, zemědělstvím a byl dokonce hostinským. Stále hledal lepší existenci, ale nenacházel ji. Během svého života se neustále stěhoval: Hudlice, Svinařov, Hudlice, Chrástany, Kublov, Hudlice, Kublov, Svatá, Žebrák, Slabce, Velký Újezd, Zvíkovec.

Jan Kratochvíl poznal Slabce již v roce 1777. Byl zde totiž toho roku oddán se svou druhou ženou Ludmilou Špalkovou, dcerou šlovického rybáře. Několik let po tomto sňatku držel panskou hospodu ve Svinařově č. 3. V r. 1817 koupil ve Slabcích domek čp. 37. Hned jej prodal a koupil ještě koncem roku starou slabeckou školu čp. 25. Přestavěl ji na obytný domek (jeden pokoj, klenutá kuchyň, komora, sklep, chlév). Roku 1823 prodal tento domek za 500 zlatých Mojžíši Popperovi a přestěhoval se do Velkého Újezda a odtud na Zvíkovec, kde zemřel. Tři Janovi synové se stali pekaři.

Jeden z těchto tří synů, Josef Kratochvíl, narozený v roce 1800 v Kublově, musel putovat se svými rodiči do Svaté, Žebráku a Slabce. Byl dvakrát ženatý a měl také 17 dětí. Uměl číst a psát. Byl záložním vojínem 28. pěšího pluku v Praze (Infanterie I). Přiřazen se do Skupé a v roce 1832 koupil ve Slabcích domek čp. 53. Tento domek v roce 1847 prodal a šel ve šlépějích svého otce. Pekařil a sadařil ve Zbečně, Bělči a Družci, kde si pronajal hospodu „U Sobinů“. Do Slabce se natrvalo vrátil v roce 1855 a bydlel v domech č. 27, 29, 33, a 49. V roce zemřel v č. 4, kde se rovněž pekl chléb.

Josefův syn, Ignác Kratochvíl, se narodil v roce 1843 ve Slabcích čp. 53 a zemřel v roce 1905 v domě číslo 16 u svého otce. S rodiči šel do Zbečna, Bělče, Družce a zpět do Slabce. Vojenskou službu konal u 1. dělostřeleckého pluku v Ulmu a Ratštat u Bavorsku. Zde se trochu naučil německy. Uměl dobře číst a psát. Byl dvakrát ženatý a z deseti dětí zůstalo pět naživu. Chléb pekl nejdříve v domku č. 4, potom také u Poppera v čp. 25 a v roce 1870 se nastěhoval do č. 16, kde si otevřel pekařskou živnost a také domkařil. Tento domek mu koupila jeho tchyně.

Eduard Kratochvíl, syn výše uvedeného Ignáce, se narodil r. 1878 v domku č. 16 a tam také zemřel v r. 1933 ve svých 55 letech. Pekařině se vyučil u svých dvou strýců, Eduarda v Hořovicích a Karla v Družci. Východil slabeckou školu, vojenskou službu konal v Igalu v Dalmacii. Za 1. světové války byl v polních pekárnách v tzv. ruském Polsku. Dvakrát se oženil, měl pět synů, z nichž se tři vyučili pekaři. Vedle pekařské živnosti měl také 3 ha polí.

Po Eduardově úmrtí převzal živnost jeho nejstarší syn Jaroslav Kratochvíl, narozený v r. 1907

Společenská rubrika

Životní výročí v květnu 2024 slaví

4. května	Pavel Šťastný, Slabce 123	70 let
14. května	Milena Dražková, Slabce 74	81 let
20. května	Petr Tondr, Slabce 17	70 let
20. května	Marie Celbová, Slabce 114	80 let
21. května	Eva Razímová, Slabce 132	60 let
23. května	Alexander Škorpil, Svinařov 12	93 let
27. května	Hana Macáková, Slabce 60	75 let
29. května	Hana Janoušková, Skupá 21	55 let
30. května	Václav Kraus, Kostelík 14	81 let
31. května	Jiří Bauer, Slabce 105	50 let

Životní výročí v červnu 2024 slaví

2. června	Josef Hartl, Slabce 83	91 let
3. června	Jiřina Žďánská, Slabce 35	75 let
3. června	Miroslav Vrábík, Rousínov 68	55 let
18. června	Josef Hartl, Slabce 83	50 let
19. června	Michaela Juchová, Slabce 135	60 let
26. června	Josef Uher, Modřejovice 64	82 let
29. června	Pavel Mužík, Slabce 160	50 let

Jubilantům blahopřejeme! Pokud někdo z příštích jubilantů (červenec, srpen 2024) nechce být zveřejněn ve zpravodaji, necht' to oznámi na ÚM Slabce do konce dubna.

Úmrtí

24. března	Hana Míková, Slabce ev. č. 41
------------	-------------------------------

Přihlášení k trvalému pobytu

15. března	Marek Cynybulk z Roztok do Slabce
3. dubna	Denisa Andršová s dcerou Klárou z Rakovníka do Slabce

Odhlášení z trvalého pobytu

13. března	Jana Čablíková s dětmi Marií a Karolínou z Modřejovic do Lubné
25. března	Markéta Rohlová ze Slabce do Rakovníka
8. dubna	Ivan Štorek z Kostelíka do Rakovníka
15. dubna	Jaroslav Malý ze Slabce do Rakovníka

Svatby - obřadní síň Slabce

23. března	Libor Hanzlík ze Žďárů a Lenka Opatová z Rakovníka
20. dubna	Petr Němec a Regina Hatalová, oba z Pavlíkova

ve Skryjích a vedl ji do konce roku 1949, kdy ji odhlásil a stal se skladištním dělníkem. Chodil do slabecké školy, vojenskou službu konal u 2. proviantního pluku v Plzni. Jaroslav Kratochvíl, tehdy náš spoluobčan, který v r. 1978 žil se svojí manželkou v čp. 16, byl posledním, který vykonával pekařské řemeslo jako příslušník nejstaršího pekařského rodu v Čechách.

Z výše uvedeného výčtu několika lidských osudů je patrné, že život našich předků nebyl jednoduchý a že se museli někdy notně namáhat, aby uhájili alespoň základní existenci života svého i svých rodinných příslušníků.

Dle podkladů rodiny Kratochvílových (JUDr. Jiří Kratochvíl, který má domek v Novosedlích) zpracoval Ing. Filip Celba